

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-53>

УДК 004.738.5:65.011.56

**ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ ПІДПРИЄМСТВ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА**

**FEATURES OF THE FUNCTIONING
OF DIGITAL PLATFORMS OF INFORMATION
AND COMMUNICATION TECHNOLOGY ENTERPRISES
IN THE CONTEXT OF SOCIETY DIGITALIZATION**

Пілецька Саміра Тимофіївна

доктор економічних наук, професор,
Державний університет «Київський авіаційний інститут»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3638-3002>

Охріменко Ігор Віталійович

доктор економічних наук, професор,
Київський кооперативний інститут бізнесу і права
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3607-870X>

Миколенко Радомир Олександрович

аспірант,
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій
ORCID: <http://orcid.org/0009-0008-2567-7217>

Piletska Samira

State University «Kyiv Aviation Institute»

Okhrimenko Ihor

Kyiv Cooperative Institute of Business and Law

Mykolenko Radomyr

State University of Information and Communication Technologies

Цифрові платформи визначено як інноваційні рішення, що змінюють бізнес-моделі підприємств ІКТ у цифровій економіці. Вони формують нові формати взаємодії між бізнесом і клієнтами та поєднують інтерфейси, дані, аналітику і засоби безпеки. Дослідження ґрунтується на системному та міждисциплінарному підході із застосуванням структурно-функціонального аналізу, що дозволило окреслити архітектурні особливості й інтеграційний потенціал платформ. Наукова новизна полягає в узагальненні їх типів і механізмів розвитку. Визначено перехід до стратегічної моделі з використанням ШІ, хмарних технологій і мікросервісної архітектури та окреслено виклики – технологічну складність і кібербезпеку. Доведено, що інтеграція платформ підсилює конкурентоспроможність і гнучкість управління. Цифрові платформи формують нову економічну логіку взаємодії, що зумовлює потребу в адаптивній та безпечній стратегії розвитку ІКТ-сектору.

Ключові слова: цифрова платформа, ІКТ-підприємства, цифрова трансформація, штучний інтелект, хмарні обчислення, інновації, архітектура, платформи, ризики цифровізації, конкурентоспроможність, екосистема, соціальна відповідальність, система, модель.

Digital platforms are innovative technological solutions that play a crucial role in transforming ICT companies' business models in the digital economy. Digitalization is a systemic driver of change in entrepreneurial activity, shaping new formats of interaction among companies, customers, government institutions, and digital ecosystems. Platforms are defined as multifunctional systems combining interfaces, databases, analytical modules, and security and access management tools. The methodological basis of the study is a systematic and interdisciplinary approach

to analyzing digital platforms of ICT enterprises in the context of societal digitization. The research applies theoretical generalization, typology, structural-functional analysis, and comparison to identify architectural features, scalability, personalization, and ecosystem integration mechanisms. The scientific novelty lies in systematizing platform typologies and clearly defining their architectural characteristics and integration mechanisms. The study demonstrates that digital platforms evolve from functional tools into comprehensive organizational strategies incorporating artificial intelligence, large language models, cloud-edge computing, microservices, Web3, and blockchain technologies. It also analyzes implementation challenges, including technological complexity, heightened cybersecurity and data privacy requirements, regulatory uncertainty, and platform monopolization. The findings confirm that platform integration fosters sustainable competitive advantage, promotes open innovation, reduces transaction costs, and enhances managerial flexibility in a dynamic digital environment. Digital platforms function both as technical solutions and as the foundation of a new economic logic based on network interaction, decentralized governance, co-creation of value, and integration into global technological ecosystems. Sustainable ICT sector development requires an adaptive platform strategy focused on security, innovation, and social responsibility.

Keywords: digital platform, ICT enterprises, digital transformation, artificial intelligence, cloud computing, innovation, architecture, platforms, risks of digitalization, competitiveness, ecosystem, social responsibility, system, model.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобальної трансформації економіки діджиталізація стала одним із ключових чинників підвищення ефективності діяльності підприємств, особливо у сфері інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Використання цифрових інструментів і платформ дає змогу автоматизувати внутрішні процеси, створити нові механізми взаємодії з клієнтами, партнерами та ринком загалом. У цьому контексті цифрові платформи відіграють особливу роль як інноваційні технологічні рішення, що поєднують учасників ринку в єдину цифрову екосистему, базовану на даних, сервісах і комунікаційних інтерфейсах. ІКТ-підприємства, виступаючи як розробники, інтегратори та користувачі таких платформ, стають основною силою цифрових змін в економіці.

Актуальність дослідження визначається потребою в комплексному аналізі функціонування цифрових платформ в умовах інтенсивної цифровізації суспільства, глобальної конкуренції, трансформації споживчої поведінки та зростання технологічних викликів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У межах дослідження функціонування цифрових платформ підприємств ІКТ в умовах діджиталізації у наукових працях розкриваються ключові концептуальні засади, інструментарій і стратегічні напрями цифрової трансформації. Зокрема, у роботах О. Адлера, О. Леська та О. Лесько [1] обґрунтовано ефективність управління ІТ-проектами і інтеграції цифрових рішень у бізнес-процеси підприємств. Інноваційні підходи до клієнтської підтримки на базі цифрових платформ запропоновано М. П. Ліщинським і А. О. Кириченком [2], що сприяє підвищенню рівня цифрової взаємодії зі споживачами в ІКТ-сфері. Фундаментальні аспекти цифровізації глобальної економіки та

її вплив на розвиток платформ висвітлено у працях В. В. Македона і А. В. Чабаненка [3].

Практичні аспекти впровадження ІКТ в управління бізнес-процесами розглянуто С. В. Обходом [4], а вплив цифровізації на конкурентоспроможність підприємств проаналізовано О. М. Сіруком [6].

Питання застосування штучного інтелекту в бізнес-процесах українських підприємств досліджено А. Черепом, Ю. Огреничем та І. Дашком [7], а регіональні аспекти розвитку ІТ-сфери – І. Б. Шевчуком [8]. Сучасні підходи до інформаційно-комунікаційного забезпечення бізнес-процесів подано у роботі Т. Шматковської, Т. Коробчук та О. Борисюк [9]. На прикладі агропромислового комплексу України О. Згурська, О. Корчинська та ін. [10] проаналізували вплив цифровізації на ефективність галузевого розвитку.

Узагальнення проаналізованих джерел формує цілісну наукову основу для дослідження цифрових платформ підприємств ІКТ з урахуванням управлінських, галузевих і стратегічних аспектів цифрової трансформації.

Метою статті є систематизація ключових характеристик цифрових платформ, визначення їх переваг і недоліків, а також окреслення перспектив застосування в діяльності підприємств ІКТ-сфери.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній цифровій економіці цифрові платформи набули статусу ключових інструментів трансформації підприємницької діяльності, зокрема в галузі інформаційно-комунікаційних технологій. У науковій літературі цифрова платформа розглядається як інтегрована інформаційно-технологічна система, яка забезпечує багатосторонню взаємодію між різними групами користувачів та суб'єктами економічної діяльності з метою

створення, обміну, зберігання та використання цифрової цінності [5]. Її функціонування ґрунтується на принципах відкритості, масштабованості, інтероперабельності, а також на активному використанні новітніх технологій, таких як хмарні обчислення, великі дані, Інтернет речей та елементи штучного інтелекту.

Архітектура цифрової платформи охоплює декілька взаємопов'язаних компонентів, кожен з яких виконує важливу роль у забезпеченні загальної функціональності системи. Зокрема, платформа передбачає наявність зручного користувацького інтерфейсу; баз даних, які зберігають важливу інформацію про транзакції, поведінку користувачів та параметри сервісів; а також функціональних модулів обробки даних, які здійснюють аналітику, трансформацію інформаційних потоків та їх маршрутизацію відповідно до заданих бізнес-логік. Додатково включаються механізми забезпечення інформаційної безпеки, управління доступом, контролю за дотриманням політик конфіденційності та протидії кіберзагрозам, що є особливо важливим з огляду на зростаючі регуляторні вимоги.

Класифікація цифрових платформ передбачає розподіл за характером взаємодії між учасниками: B2B (Business-to-Business), B2C (Business-to-Consumer), C2C/P2P (Consumer-to-Consumer / Peer-to-Peer) і B2G (Business-to-Government). Такий поділ дає змогу чітко визначити функціональне призначення кожної платформи та її потенціал у певному секторі. Тип B2B забезпечує цифрову координацію між підприємствами, оптимізуючи ланцюги постачання, виробничі та комерційні процеси, його реалізація потребує високого рівня інтеграції з корпоративними ІТ-системами, уніфікації протоколів та узгодження інформаційних стандартів. B2C-платформи орієнтовані на кінцевого споживача і охоплюють сфери від електронної торгівлі до фінансових, освітніх і розважальних послуг. Вони забезпечують високу доступність сервісів, персоналізацію користувацького досвіду, інтенсивну конкуренцію, але водночас стикаються з проблемами масштабованості, навантаження на інфраструктуру та захисту персональних даних.

Модель C2C/P2P передбачає горизонтальні взаємодії між користувачами з мінімальним посередництвом, що забезпечує гнучкість і демократизацію ринку. Разом із тим, такі платформи створюють виклики у сфері контролю якості, верифікації учасників, боротьби з шахрайством та забезпечен-

ням належної відповідальності за транзакції. Платформи типу B2G орієнтовані на цифрову взаємодію між бізнесом і державними інституціями та сприяють прозорості, зменшенню адміністративного навантаження, цифровізації процедур публічних закупівель, реєстрації, ліцензування, ефективність яких залежить від рівня цифровізації держави, правової визначеності та інтеграції міжвідомчих ІТ-систем.

У другій половині 2020-х років цифрові платформи зазнають якісної трансформації, зумовленої широкомасштабним упровадженням інноваційних технологічних рішень, яка супроводжується еволюцією ролі платформ у бізнес-середовищі, переходом від функціонального інструментарію до стратегічних елементів цифрової екосистеми. Одним із ключових векторів розвитку є інтеграція штучного інтелекту нового покоління, що забезпечує створення персоналізованих сервісів, підвищення якості клієнтського досвіду та автоматизацію процесів аналітики даних. Застосування великих мовних моделей, таких як ChatGPT, стає поширеним у сфері B2C- і B2B-взаємодії, де вони виконують функції цифрових асистентів, аналітиків або сервісів підтримки. Водночас активізується впровадження концепції Web3, що базується на використанні децентралізованих технологій, зокрема блокчейну. Такі платформи забезпечують новий рівень прозорості, підвищують автономію користувачів і сприяють формуванню нових моделей економічної взаємодії на засадах токенизації та децентралізованого управління, що зумовлює зростання ролі спільнот у розвитку платформ і формує передумови для переходу до самоврядних цифрових екосистем. Цифрові платформи активно переходять на мікросервісну архітектуру з підтримкою Kubernetes-екосистеми, що забезпечує високу гнучкість, модульність та масштабованість систем, дозволяє ІКТ-підприємствам оперативно адаптувати платформу до змін зовнішнього середовища, оновлювати функціонал без зупинки основних процесів і зменшувати залежність від централізованих рішень.

Окремим напрямом розвитку є використання технологій розширеної та віртуальної реальності, що набувають поширення у платформах освітнього, медичного та туристичного призначення, що сприяє створенню інтерактивного середовища, формуванню нових форматів користувацького досвіду та розширенню можливостей взаємодії в цифровому просторі.

Істотну роль у трансформації платформ відіграє зростаюча увага до цифрової етики, соціальної відповідальності та принципів сталого розвитку. Сучасні цифрові рішення дедалі проектується з урахуванням екологічної ефективності, дотримання етичних норм щодо обробки даних, прозорості алгоритмів та відповідності ESG-критеріям, що стає важливою конкурентною перевагою в умовах посилення суспільного контролю та регуляторного тиску.

Завершальним елементом інноваційного поступу є інтеграція з хмарно-периферійними обчисленнями (edge computing), який дозволяє здійснювати обробку даних ближче до джерела їх генерації, що забезпечує зниження затримок, підвищення ефективності ресурсористування, а також посилення безпеки даних, що є критичним для високонавантажених і чутливих до часу цифрових платформ.

Зазначені тенденції відображають системні зміни у функціонуванні цифрових платформ ІКТ-підприємств, які вимагають нових підходів до архітектури, управління та взаємодії з користувачами у межах динамічного цифрового середовища.

Практика застосування цифрових платформ засвідчує їхню багатофункціональність, адаптивність та ключову роль у формуванні сучасних форм економічної взаємодії. У межах національної економіки показовим прикладом є платформа Дія.Бізнес, яка інтегрує державні та приватні сервіси для підтримки підприємництва, поєднуючи моделі B2G і B2C. Вона забезпечує консультаційні послуги, освітні програми, доступ до грантових можливостей, цифрових інструментів масштабування бізнесу та сприяє формуванню цифрової культури підприємництва. Вітчизняний ресурс Rozetka демонструє ефективність гібридної моделі B2C/C2C, створюючи багатосторонній маркетплейс із розвинутою логістичною інфраструктурою, фінансовими сервісами та інструментами аналітики попиту. Платформа не лише забезпечує електронну торгівлю, а й формує цифрову екосистему взаємодії продавців, покупців, партнерів і сервісних компаній.

У глобальному вимірі важливу роль відіграє Amazon Web Services (AWS), яка реалізує B2B-модель через надання хмарних обчислювальних потужностей, сервісів зберігання даних, машинного навчання та кібербезпеки. Її рішення використовуються як стартапами, так і транснаціональними корпораціями, що дозволяє оптимізувати IT-інфраструктуру та

зменшувати капітальні витрати. Платформа Salesforce забезпечує автоматизовану взаємодію з клієнтами через інтегровані інструменти CRM, маркетингової аналітики, управління продажами та сервісною підтримкою. Її функціональність сприяє цифровій трансформації систем управління підприємствами та підвищенню рівня персоналізації клієнтського досвіду. У сфері освіти активно функціонують глобальна платформа Coursera та український освітній проєкт Prometheus, які реалізують моделі EdTech-платформ. Вони забезпечують масовий доступ до онлайн-курсів, професійної сертифікації, програм перекваліфікації та формують нову модель безперервної освіти в цифровому середовищі.

У медичній сфері прикладом цифрової трансформації є платформа Helsi.me, що інтегрує пацієнтів, лікарів та медичні заклади в єдину електронну систему, забезпечуючи електронні записи, рецепти, медичні дані та взаємодію з державною системою охорони здоров'я.

Окрім зазначених напрямів, цифрові платформи активно розвиваються у фінансовому секторі (FinTech-платформи цифрових платежів та банкінгу), логістиці (платформи управління ланцюгами постачання), агропромисловому комплексі (AgriTech-рішення на основі даних), транспорті (мобільні сервіси управління перевезеннями), креативних індустріях (маркетплейси цифрового контенту), а також у сфері державного управління (GovTech-платформи електронних послуг)

Цифрові платформи сьогодні застосовуються у всіх галузях економіки – від торгівлі та фінансів до охорони здоров'я, транспорту та державного управління. Вони виступають системоутворюючим компонентом цифрової економіки, формуючи нові бізнес-моделі, що ґрунтуються на відкритих інноваціях, мережній взаємодії та децентралізованому управлінні. У контексті ІКТ-підприємств платформи перетворюються із допоміжного інструмента на стратегічний ресурс розвитку і конкурентного позиціонування. Їх роль полягає у забезпеченні швидкої адаптації до ринкових змін, залученні інновацій, інтеграції з глобальними технологічними екосистемами.

Серед основних переваг цифрових платформ виділяють масштабованість, економію транзакційних витрат, підвищену ефективність управління, гнучкість адаптації до змін ринку. Ефект мережі, що виникає зі зростанням кількості учасників, підвищує цінність платформи для кожного з них. Важливою є

підтримка відкритих інновацій: розробники можуть створювати нові сервіси, інтегровані з платформою, через API та відкриті протоколи, що стимулює розвиток цифрових екосистем, у межах яких формуються нові продукти, бізнеси та партнерства.

Проте разом із перевагами цифрові платформи несуть і низку викликів. Найважливішими з них є технологічна складність інтеграції, високі вимоги до інформаційної безпеки, значні капіталовкладення в інфраструктуру, залежність від платформених монополіс-

Рис. 1. Модель функціонування цифрових платформ підприємств інформаційно-комунікаційних технологій в умовах діджиталізації суспільства

Джерело: сформовано авторами на основі [1–4; 7; 8]

тів. Також платформи можуть призводити до зміни структури ринку праці, витіснення традиційних бізнес-моделей, створення нових форм цифрової нерівності. У сфері регулювання актуальними залишаються питання забезпечення конфіденційності даних, дотримання прав користувачів та гармонізації національного і міжнародного законодавства.

Систематизація та узагальнення теоретичних положень щодо моделі функціонування цифрових платформ підприємств інформаційно-комунікаційних технологій в умовах діджиталізації суспільства, а також відображення взаємозв'язку між зовнішнім середовищем, внутрішньою архітектурою платформи, її функціональними блоками та результатами діяльності представлено на рис. 1. Взаємозв'язок між середовищем цифрової трансформації та функціональними блоками платформи зумовлює необхідність адаптивного управління, здатного оперативно реагувати на зміни регуляторних вимог, ринкової кон'юнктури та технологічних інновацій. Зовнішні фактори – цифровізація економіки, розвиток data-driven підходів, мережеві ефекти та інституційні трансформації формують умови, у яких платформа виступає інтеграційним механізмом координації економічних агентів. Водночас внутрішня архітектура платформи забезпечує технологічну основу для реалізації стратегіч-

них цілей ІКТ-підприємства. Узгодженість між технологічною, соціально-комунікаційною, організаційно-управлінською та економічною складовими визначає рівень її конкурентоспроможності та стійкості в умовах цифрової конкуренції.

Представлена модель акцентує увагу на багаторівневому характері результатів функціонування платформ, які проявляються у зростанні інноваційного потенціалу, формуванні цифрових екосистем, інтелектуалізації бізнес-процесів і забезпеченні сталого розвитку підприємств ІКТ-сфери.

Висновки. Таким чином, цифрові платформи є інструментом технологічного розвитку та комплексним механізмом стратегічного управління в цифровому середовищі, які відіграють ключову роль у формуванні нових моделей економічної взаємодії, підвищенні конкурентоспроможності підприємств, створенні цінності на основі даних і цифрових сервісів. Їх ефективне впровадження потребує зваженого підходу до аналізу ризиків, нормативного забезпечення та формування адаптивних управлінських моделей. Подальші наукові дослідження мають бути спрямовані на створення адаптивних управлінських підходів до розбудови платформ у різних секторах економіки, що дозволить забезпечити інтегровану, сталу та конкурентну цифрову економіку нового покоління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Адлер О., Лесько О., Лесько О. До питання актуальності та ефективності управління ІТ-проєктами в бізнес-процесах сучасного підприємства. *Економіка та суспільство*. 2024. № 59. URL : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-1>
2. Ліщинський М.П., Кириченко А.О. Інноваційні орієнтири організації клієнтської підтримки на базі цифрових платформ. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2025. № 1(48). С. 17-24. DOI: 10.31673/2415-8089.2025.011724
3. Македон В. В., Чабаненко А. В. Факторні складові цифровізації глобальної економіки та макро-економічних систем країн світу. *Ефективна економіка*. 2022. № 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/13.pdf
4. Обхід С.В. Імплементация інформаційно-комунікаційних технологій у систему управління бізнес-процесами вітчизняних підприємств у контексті розвитку цифрової економіки. *Економіка, управління та адміністрування*. 2021. № 4(98). С.10-17. URL : [https://doi.org/10.26642/jen-2021-4\(98\)-10-17](https://doi.org/10.26642/jen-2021-4(98)-10-17)
5. Пілецька С.Т., Ареф'єв С.О., Петровська С.В., Колесников С.О. Стратегічне забезпечення економічної безпеки підприємств в контексті цифровізації економіки України. *Проблеми економіки*. 2024. № 2. С. 181–190. URL : <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-2-181-190>
6. Сірук О. М. Цифровізація бізнесу та її вплив на конкурентоспроможність суб'єктів господарювання у сфері торгівлі. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 66. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4617>
7. Череп А., Огренич Ю., Дашко І. Чинники впливу на цифровізацію бізнес-процесів та інтеграцію штучного інтелекту на підприємствах України. *Економіка та суспільство*. 2025. № 77. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-43>
8. Шевчук І. Б. Детермінації трансформаційних змін економіки регіону та розвитку ІТ-сфери. *Бізнес Інформ*. 2018. № 6. С. 344–348.

9. Шматковська Т., Коробчук Т., Борисюк О. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології в системі обліково-аналітичного забезпечення щодо моделювання бізнес-процесів. *Економіка та суспільство*. 2023. № 53. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-68>.
10. Zghurska O., Korchynska O., Rubel K., Kubiv St., Tarasiuk A., Holovchenko O. (2022) Digitalization of the national agro-industrial complex: new challenges, realities and prospects. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, № 6(47), pp. 388–399. <https://doi.org/10.55643/fcaptop.6.47.2022.3929>
11. Buleev I., Bryukhovetska N., Korytko T., Piletska S. & Patlachuk V. (2023) Evaluation of the level of personnel adaptation to enterprises intellectualization in terms of the economy digitalization. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. Vol. 45. No. 1: 94-104. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2023.10>

REFERENCES:

1. Adler O., Lesko O., & Lesko O. (2024). Do pytan'nia aktualnosti ta efektyvnosti upravlinnia IT-proiektamy v biznes-protsesakh suchasnoho pidpriemstva [On the relevance and effectiveness of IT project management in the business processes of a modern enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No. 59. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-1>
2. Lishchynskyi M.P., Kyrychenko A.O. (2025) Innovatsiini oriantyry orhanizatsii klientskoi pidtrymky na bazi tsyfrovyykh platform.. [Innovative guidelines for organizing customer support based on digital platforms]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes*. No. 1(48), pp. 17-24. DOI: 10.31673/2415-8089.2025.011724.
3. Makedon V., Chabanenko A. (2022). Faktorni skladovi tsyfrovizatsii hlobalnoi ekonomiky ta makroekonomichnykh system krain svitu [Factor components of digitalization of the global economy and macroeconomic systems of countries]. *Efficient economy*. No. 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2022/13.pdf
4. Obkhid S.V. (2021) Implementatsiia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u systemu upravlinnia biznes-protsesamy vitchyzniannykh pidpriemstv u konteksti rozvytku tsyfrovoi ekonomiky [Implementation of information and communication technologies in the business process management system of domestic enterprises in the context of digital economy development]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia*. No. 4(98), pp. 10-17. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2021-4\(98\)-10-17](https://doi.org/10.26642/jen-2021-4(98)-10-17).
5. Piletska S.T., Arefiev S.O., Petrovska S.V., Kolesnykov S.O. (2024) Stratehichne zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky pidpriemstv v konteksti tsyfrovizatsii ekonomiky Ukrainy [Strategic support for the economic security of enterprises in the context of the digitalization of Ukraine's economy]. *Problemy ekonomiky*. No. 2, pp. 181–190. URL : <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-2-181-190>
6. Struk N., Yevtushenko N., Khlevytska T., Nasad N., Ryazantsev R. (2022). Impact analysis of digital transformation on the national business structures development. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*, vol. 6 (47), pp. 218–229.
7. Cherep A., Ohrenych Yu. & Dashko, I. (2025). Chynnyky vplyvu na tsyfrovizatsiiu biznes-protsesiv ta intehtratsiiu shtuchnoho intelektu na pidpriemstvakh Ukrainy [Factors influencing the digitization of business processes and the integration of artificial intelligence in Ukrainian enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No. 77. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-43>
8. Shevchuk I. B. (2018) Determinatsii transformatsiinykh zmin ekonomiky rehionu ta rozvytku IT-sfery [Determinants of transformational changes in the region's economy and the development of the IT sector]. *Biznes Inform*. No. 6, pp. 344–348.
9. Shmatkovska T., Korobchuk T., Borysiuk O. (2023) Suchasni informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii v systemi oblikovo-analitychnoho zabezpechennia shchodo modeliuvannia biznes-protsesiv [Modern information and communication technologies in the accounting and analytical support system for business process modeling]. *Ekonomika ta suspilstvo*. No. 53. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-68>.
10. Zghurska O., Korchynska O., Rubel K., Kubiv St., Tarasiuk A., Holovchenko O. (2022) Digitalization of the national agro-industrial complex: new challenges, realities and prospects. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. № 6(47), pp. 388–399. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptop.6.47.2022.3929>
11. Buleev I., Bryukhovetska N., Korytko T., Piletska S. & Patlachuk V. (2023) Evaluation of the level of personnel adaptation to enterprises intellectualization in terms of the economy digitalization. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. Vol. 45. No. 1: 94-104. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2023.10>

Дата надходження статті: 09.02.2026
Дата прийняття статті: 28.02.2026
Дата публікації статті: 06.03.2026